

چکیده پژوهش

این پژوهش با عنوان بررسی توزیع نیروی انسانی شاغل در مراکز بهداشتی درمانی غرب استان تهران وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی بهداشتی تهران و مقایسه با استاندارد موجود در سال ۱۳۷۸ با استفاده از روش توصیفی-مقطعی انجام گردیده است. این پژوهش بر روی ۱۱۶۵ نفر از پرسنل رشته‌های بهداشتی و درمانی در مراکز بهداشت غرب استان تهران صورت گرفته و با استاندارد نیروی انسانی شبکه‌های بهداشتی و درمانی توسط ستاد گسترش و توسعه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی وزارت بهداشت و درمان تدوین گردیده مورد مقایسه و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داده که در خانه‌های بهداشت غرب استان ۱۱٪ نسبت به استاندارد افزایش نیرو وجود دارد در حالیکه در مراکز بهداشتی درمانی روستائی در حدود ۵۰٪ در مراکز بهداشتی و درمانی شهری حدود ۶۸٪ نسبت به استاندارد کمبود پرسنل وجود دارد. از نظر وضعیت (درجه تحصیلی) سطح تحصیلات استان، بیشترین میزان مربوطه به افراد با تحصیلات دیپلم و کمترین میزان مربوط به افراد با تحصیلات در مقطع کارشناسی ارشد می‌باشد. بیشترین تعداد پرسنل موجود در واحدهای بهداشتی و درمانی غرب استان تهران، مربوط به پزشکان عمومی به نسبت ۱۸/۸۶ درصد، بهورزان ۱۴/۶۸ درصد کارداناان بهداشت خانواده ۱۱/۷۸ درصد، و بهیاران ۱۱/۲۵ درصد می‌باشد.

از نظر توزیع نیروی انسانی در مراکز بهداشتی و درمانی در کل غرب استان، بیشترین میزان فراوانی از نظر اشتغال در مراکز بهداشتی درمانی شهری به نسبت حدوداً ۷۱ درصد و کمترین

میزان فراوانی در حدود ۸٪ مربوط به مراکز بهداشتی درمانی روستائی می باشد.

از نظر وضعیت استخدامی نیروی انسانی شاغل در مراکز بهداشتی درمانی در کل استان، بیشترین میزان فراوانی مربوط به مستخدمین رسمی در حدود ۶۱ درصد و کمترین میزان مربوط به مستخدمین پیام آور به نسبت صفر درصد می باشد.

نسبت خانه های بهداشت به هزار نفر جمعیت روستائی در کل استان ۰/۴۲ و در کشور ۰/۷۳ می باشد که بیشترین نسبت مربوط به مرکز بهداشت غرب تهران به نسبت ۱/۰۳ و کمترین میزان در مرکز بهداشت شهرستان کرج به نسبت ۰/۰۵۳ می باشد.

نسبت مراکز بهداشتی درمانی روستائی به هزار نفر جمعیت ساکن در روستا در استان ۰/۰۷۱ و این نسبت در کشور ۰/۱۰ است که بیشترین نسبت در مرکز بهداشت شهریار به نسبت ۰/۰۴۲ و کمترین نسبت در مرکز بهداشت کرج به نسبت ۰/۰۱۱ می باشد.

نسبت مراکز بهداشتی درمانی شهری به هزار نفر جمعیت شهری در کل استان ۰/۰۲ و در کشور ۰/۰۹ می باشد که بیشترین نسبت مربوط به مرکز بهداشت شهریار به نسبت ۰/۲۲ و کمترین میزان در مرکز بهداشت غرب تهران به نسبت ۰/۰۱ می باشد.